

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 18. januar 2024 af Østre Landsrets 12. afdeling
(landsdommerne Bloch Andersen, Birgitte Grønborg Juul og Lisbeth Funck Hansen (kst.)
med domsmænd).

12. afd. nr. S-790-22:

Anklagemyndigheden

mod

1) Tiltalte 1

(CPR nr. (Født 1966))

(advokat Anders Nemeth)

2) Tiltalte 2

(CPR nr. (Født 1948))

(advokat Casper Andreasen)

Dom afsagt af Københavns Byret den 8. marts 2022 (SS 2-12682/2021) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale.

Forsvarerne har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Tiltalte 2's Virksomhed ApS fakturerede i perioden 2011-2015 Myndighed således efter fradrag af eksterne udlæg (f.eks. udgifter til konferencecentre inkl. forplejning):

- 2011: 3.866.905 kr.,
- 2012: 3.075.035 kr.,
- 2013: 1.210.510 kr.
- 2014: 190.540 kr. og
- 2015: 202.351 kr.

I alt: 8.545.341 kr. inkl. moms.

Tiltalte 1's Virksomhed 2 fakturerede i samme periode Virksomhed ApS således:

- 2012: 430.875 kr.
- 2013: 112.500 kr.
- 2014: 145.625 kr.
- 2015: 101.250 kr.

I alt: 790.250 kr. inkl. moms.

Af Tiltalte 1's arbejdstidsopgørelse for Myndighed fremgår, at Tiltalte 1 i 2012 arbejdede i alt 297 dage med en gennemsnitlig arbejdstid på 12,4 timer pr. dag. I 2013 arbejdede Tiltalte 1 i alt 241 dage med en gennemsnitlig arbejdstid på 12 timer pr. dag. I 2014 arbejdede Tiltalte 1 i alt 246 dage med en gennemsnitlig arbejdstid på 12,3 timer pr. dag. I 2015 arbejdede Tiltalte 1 i alt 232 dage med en gennemsnitlig arbejdstid på 10,7 timer pr. dag.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og Vidne 2.

De i byretten af vidnerne Vidne 3, Vidne 1, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6 og Vidne 7 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret blandt andet, at der rettelig skulle effekti-viseres for over 1 mia. kr. i Myndighed. Det var i 2010, at hendes løn var 1.382.000 kr. Hendes årlige løn i Myndighed var 950.210 kr. Den faste løn i Arbejdsplads 1 var nogenlunde den samme som lønnen i Myndighed, så der må have været tale om et engangsvederlag i 2010.

Det fremlagte organisationsdiagram (ekstrakt 7, side 93) viser afdelingen, da hun tiltrådte som afdelingschef. It-afdelingen var blevet delt i to, og Person 6 var ny i Koncernser-vice. Hun stod bl.a. for budgetterne og HR, mens Person 25 stod for køretøjer og arbejdsmiljø mv., og Person 26 stod for lageret og havde ansvar for disponenter.

Tiltalte har altid arbejdet meget. Hun har ikke samlever eller børn, så det var naturligt for hende. Det var en stor udfordring at komme til Myndighed. Der var bøvl med de andre chefer om snitfladerne. Organisationen var blevet vendt på hovedet efter budgetanalysen. Hun brugte megen tid på at finde ud af, hvordan hun skulle tackle folk. Hun blev hurtigt klar over, at hun ikke kunne spare de 250 mio. kr., der fremgik af McKinsey-rapporten. Hun gik derfor til styregruppen og bad om penge til at hyre ekstern bistand og fik en bevil-ling hertil.

I 2009 havde hun stiftet Virksomhed 2, fordi hun havde interesse for det spiri-tuelle og beskæftigede sig med Alternativ behandling. Hendes arbejde på dette område blev ofte udført ved telefonsamtaler, men der var ikke meget arbejde. I perio-der hjalp hun måske 2 personer om ugen. Der var ingen forberedelse, men hun deltog jævnligt i forskellige kurser.

De eksterne konsulenter begyndte hurtigt efter, at hun fik bevillingen, og i starten af 2011 hjalp Tiltalte 2 med rekrutteringen af en indkøbschef. Tiltalte var placeret først i By 2 og senere på Bygning, og Tiltalte 2 kom ofte begge steder. Det kunne føles, som om Tiltalte 2 havde sin daglige gang hos Myndighed.

Det var både hende og andre chefer, der antog Tiltalte 2. De andre chefer mødte de eksterne konsulenter og sagde, at ”de gerne ville lege med dem”. Det var tiltaltes idé med Tiltalte 2, men tiltalte valgte Person 25 til at tage dialogen med Virksomhed 3, lige-som blandt andre Person 27 talte med Strandgadekonsulenterne. Person 6, der skulle køre rekrutteringsbølgerne, tog en samtale med Tiltalte 2.

Tiltalte og Tiltalte 2 holdt statusmøder måske ugentligt. De mødtes bl.a. på Tiltalte 2's kon-tor hjemme hos Tiltalte 2. Der var behov for hyppige statusmøder, fordi der skulle ske så meget nyt. De drøftede status på opgaverne og de issues, der måtte være.

Tiltalte 2 spurgte under en rygepause, om tiltalte kunne hjælpe hende med en opgave med nogle teleselskaber. Tiltalte syntes ikke, det var et underligt spørgsmål og fandt, at det kunne være spændende. Opgaven var ikke klar på daværende tidspunkt, men handlede om, at der skulle rettes i mailkorrespondance, så medarbejderen ikke bliver penneven med kun-den, ligesom der skulle aflyttes kundesamtaler. Tiltalte har gennem hele sin karriere syntes, at det var interessant at løfte en opgave og gøre det bedre, og selv om hun var højt lønnet chef i Myndighed, ville hun gerne ned i detaljerne. Hun ville også gerne være selvstændig erhvervsdrivende på et tidspunkt og hjælpe virksomheder med at blive løftet. Det var ikke lønnen, der lokkede, selv om den var bedre end hos Myndighed. Hun synes ikke, 1000 kr. i timen var en lav løn, men hun kunne hos de store konsulentvirksomheder have tjent 1.850 kr. med tillæg af moms. Det arbejde, hun lavede for Tiltalte 2, var ikke ringere end det, det offentlige betaler konsulentfirmaer dyrt for.

Hun fik tid til det, fordi hun altid har arbejdet 7 dage om ugen. Hun arbejdede også, når hun var på rejse. Foreholdt, at tiltalte i 2012 havde 297 arbejdsdage med gennemsnitlig 12,4 timer pr. dag, er det rigtigt, at hun arbejdede ekstremt meget, men hun oplevede det ikke sådan. Det kan godt passe, at hun ud over de 12 timer om dagen har arbejdet som angivet i fakturaerne.

Når hun fik en opgave, startede det typisk med, at Tiltalte 2 spurgte hende, om hun ville være interesseret i f.eks. en lytteopgave. Hun skrev herefter opgaven ned i en fakturaskabelon. Hun fik så en usb-nøgle fra Tiltalte 2, eksempelvis 10 samtaler fra 8 personer, som teleselskabet havde optaget. Hun fandt de mest interessante og transskriberede dem til en Wordfil på usb-nøglen. Hun gik på Tiltalte 2's pc, så alle kommentarer fremstod som indsat af Tiltalte 2. Det udførte arbejde blev gemt på usb-nøglen, som hun herefter afleverede til Tiltalte 2 og udstedte faktura. Udvekslingen af usb-nøgler foregik ikke skjult. Det var typpisk, når de var nede at ryge.

Faktura 137 vedrører en teambuilding-opgave, hun løste for Tiltalte 2. Hun lavede de enkelte postbeskrivelser, øvelser mv. på Tiltalte 2's pc.

De lavede ikke nogen kontrakt. Hun kan ikke forklare, hvorfor de ikke gjorde dette. Der kunne godt være noget på skrift om opgaverne på usb-nøglen, men ellers foregik alt mundtligt. Det skyldes måske, at Tiltalte 2 var meget opmærksom på ikke at sende personfølsomme data.

Hun fortalte ikke Myndighed om arbejdet. Det var ikke et bevidst fravalg. Hun undersøgte ikke Myndigheds retningslinjer for bibeskæftigelse. Foreholdt kundgørelse I nr. 7 fra 2003 om bibeskæftigelse forklarede tiltalte, at hun ikke kendte denne.

I dag ville hun ønske, at hun havde sagt op hos Myndighed og var sprunget ud i at arbejde for Tiltalte 2. Hun erkender i bagklogskabens klare lys, at hun ikke skulle have accepteret at arbejde for Tiltalte 2, samtidig med at hun var ansat i Myndighed. Hun kan godt forstå hendes chefs udsagn om, at hun ville være blevet afskediget. Det var dog ikke det, hendes chef gav udtryk for i forbindelse med hendes fratræden.

Hun påførte fakturaen den dato, hvor hun afleverede opgaven. I de tilfælde hvor hun som forklaret i byretten efterfølgende rettede fakturaen til, lavede hun nok en helt ny faktura på baggrund af en kopi af den gamle faktura, som hun satte ind i en ny skabelon. Hun havde to skabeloner, som hun arbejdede i. Det er formentlig det, der er årsagen til forskellene mellem de forskellige fakturaer, f.eks. med hensyn til dato, betalingsbetingelser mv. (ekstrakt 6 side 118-121).

I skabelonen indskrev hun opgaven, når hun havde fået den pitchet af Tiltalte 2. Hun skrev først timetallet ind, når hun havde løst opgaven. Nogle gange fik hun ikke rettet opgaveteksten, hvis den endelige opgave afveg fra den opgave, der var blevet pitchet. Timetallet matchede altid den opgave, hun faktisk havde løst. Det er derfor ikke tilfældigt, at der altid er overensstemmelse mellem timetallet i den først fremsendte faktura og den senere endelige faktura.

Brobizz-overførslen den 7. august 2012 på 298 kr., der er nævnt i dommen side 17, kan være fra dengang, Tiltalte 2 og hun var i Sverige sammen på skønhedsklinik. Hun syntes ikke, det var underligt at tage med en forretningspartner på skønhedsklinik. De skulle begge have lavet noget, og hun var nervøs for indgrebet. De overnattede på klinikken. Tiltalte betalte selv for sin andel kontant i danske kroner. Det var penge, hun havde fået af sine forældre. Plastikkirurgen var dansk.

Under besøget i pelsforretningen, som Tiltalte 2 deltog i for om muligt at sikre hende en rabat, hev Tiltalte 2 sit betalingskort frem, da tiltalte skulle betale for pelsen, selv om tiltalte

selv havde sit kort fremme. Tiltalte 2 sagde, at den tog hun, og så kunne tiltalte betale tilbage til Tiltalte 2.

Bibeskæftigelse var ikke et tema hos Myndighed.

Da efterforskningen blev genoptaget, og hun blev indkaldt til anden afhøring, var hun ry-stet og begyndte at rode alt igennem. Hun fandt et chartek med fakturaer og antog først, at dubletterne var kopier. Hun medbragte chartekket til afhøringen på eget initiativ og overdrog det til politiet.

Hun har aldrig haft med Dansk Revision at gøre. Excel-arket, der bærer Dansk Revisions logo, er hentet fra internettet.

Tiltalte 2 har supplerende forklaret blandt andet, at hun i mange år i 1990'erne samarbejdede med Tiltalte 1 i Arbejdsplads 1. Tiltalte 1's afdeling var en mellem-stor kunde, men hun husker ikke, hvad hun omsatte for vedrørende denne. Hun erindrer ikke, at der var pelsindkøb, besøg på skønhedsklinikker eller andet i den periode. Efterhånden under samarbejdet fik de en relation. Hun fik bl.a. at vide, at Tiltalte 1's forældre ikke havde det så godt.

Der var ikke et overlap mellem hendes arbejde for Arbejdsplads 1 og for Myndighed, ud over at hun måske i nogle måneder i 2011 har gjort nogle ting færdige. Hun lavede arbejde for forskel-lige teleselskaber samtidig med arbejdet for Arbejdsplads 1. Hun husker ikke, hvad niveauet af arbejdet for teleselskaberne var i 2010-2012. Foreholdt at omsætningen for Telia er oplyst til 1,9 mio. for 2013-2015, forklarede tiltalte, at arbejdet kunne gå op og ned.

Tiltalte havde ikke hjælp i 2011, selv om hun omsatte for 4,7 mio. kr. for Myndighed, hvortil kom arbejdet for teleselskaberne. Hun tror, at Tiltalte 1 først begyndte at arbejde for hende i 2012. Hun antager, at der var mindre arbejde for teleselskaberne i denne periode.

På statusmøderne med Tiltalte 1 fulgte de op på projekterne i huset.

Tiltalte 1 kunne godt tænke sig at blive selvstændig. Hun var skarp og kunne levere, så derfor spurgte hun, om Tiltalte 1 kunne tænke sig at arbejde for hende. Foreholdt, at det kunne synes, som om opgaverne lå under Tiltalte 1's niveau, forklarede hun, at man jo altid

kunne spørge. Hun undersøgte ikke, om en kvik studerende kunne lave arbejdet. Hun kendte ikke nogen, hun kunne spørge, herunder heller ikke en billig studerende. Hun husker ikke, om hun forhørte sig i Virksomhed 4, om nogen dér kunne være hende be-hjælpelig. Hendes datter har som teenager samlet mapper for hende.

Tiltalte vidste, at Tiltalte 1 arbejdede meget i Myndighed. Hun har ikke oplevet andet, end at Tiltalte 1 leverede kvalitet. Hun har aldrig lavet kontrakter med dem, hun samarbejdede med. Samarbejdet har hvilet på mundtlige aftaler, og hun har støttet på, at et ord var et ord. Dog har hun lavet kontrakter, når hun udførte arbejde for det offentlige. Hun har ikke overvejet, hvem der havde rettighederne til det arbejde, der blev lavet.

Tiltalte og Tiltalte 1 skrev ikke mails til hinanden. Det var ikke nødvendigt, fordi de sås så ofte. Det var ikke aftalt eller underforstået, at hun ikke skulle sige noget til nogen om, at Tiltalte 1 arbejdede for hende. Det var ikke dobbeltarbejde, når Tiltalte 1 aflyttede telefonsamtaler for hende, for hun hørte telefonsamtalerne, når de blev afspillet under kurserne. Det var ikke svært at ”gå til ” med orienteringsløbet, som Tiltalte 1 havde planlagt.

Hun erindrer ikke at være blevet spurgt, hvordan Tiltalte 1 skulle udfærdige sine fakturaer, herunder om fakturaerne skulle starte med nr. 1. Det var ikke vigtigt for hende, hvordan fakturaen så ud, men indholdet var selvfølgelig vigtigt, bl.a. i forhold til skattevæsenet. Når hun bad Tiltalte 1 rette i de fremsendte fakturaer ses det altid at have været i angivelse af kunden eller opgaven og aldrig i beløbet og timetallet, men dette er rent tilfældigt.

1:1-kurserne, hvor hun underviste Tiltalte 1 i bl.a. mindfulness og kommunikation, blev holdt enten på Bygning eller hos hende. De drøftede ikke Tiltalte 1's arbejde for hende under disse kurser. Der var ingen sammenblanding. Når hun underviser, kører det efter en snor.

Hun husker ikke, hvorfor hun lagde ud for Tiltalte 1's pels. Et gæt kunne være, at Tiltalte 1 havde overskredet maksimum på sit kort. Som hun husker det, fik hun beløbet fra Tiltalte 1 via bankoverførsel dagen eller i dagene efter.

Hun har købt moleskinsbøger for 1.140 kr. og strømper for 800 kr. for Tiltalte 1, og efterfølgende har Tiltalte 1 overført beløbet til hende.

Når hun gav Tiltalte 1 en post-it-seddel med en ny arbejdsopgave, havde hun en idé om, hvor mange timer opgaven ville tage at løse. Hvis det viste sig at tage Tiltalte 1 mindre tid end anslået at udføre arbejdet, blev der alene afregnet for det faktiske timetal. Hun stillede ikke spørgsmål ved timetallet.

Hun er uddannet i mindfulness.

Hun skrev til Myndigheds medarbejder Person 14, at hun var hunderød for at klokke i det, fordi der skulle være orden i sagerne med de elektroniske regninger, så det hele stemte overens. Det var vigtigt for hende, at der var styr på regnskabet.

Hun har ikke dokumenter for 2012 og 2013, fordi hun løbende har makuleret regnskabsmateriale efter 5 år.

Vidne 2 har supplerende forklaret blandt andet, at styregruppen bestod af ham, Vidne 3 og Person 4. Styregruppen havde til opgave at få budgetanalysen omsat til effektiviseringsprojekter, der skulle godkendes og omformes til konkrete projek-ter, så man kunne komme i mål med besparelserne. Styregruppen mødtes på ugentlig basis og sikrede, at der var fremdrift. Der var 15-20 store projekter, heraf 3-5 i Tiltalte 1's afdeling.

Det var ikke styregruppen, men afdelingscheferne, der traf beslutning om, hvilke eksterne konsulenter der skulle udføre arbejdet.

Tiltalte 1 havde bemyndigelse uden loft, hvilket betyder, at hun kunne godkende regninger uden loft. Dette var en praktisk foranstaltning, som sikrede, at meget store regninger ikke skulle over hans eller Stillings bord, hvorved der kunne komme en prop i systemet. Der var ikke nogen på lavere niveau end Tiltalte 1, der havde en sådan bemyndigelse. Bemyndigelsen er en kopi af den, Tiltalte 1's forgænger havde.

Da han deltog i det første interview med BT, kendte han ikke noget til Tiltalte 2. Han syntes, det var udmærket, at der var tale om en konsulent, som Tiltalte 1 kendte fra Arbejdsplads 1. Havde han kendt til, at der havde været fælles besøg på skønhedsklinik og pelskøb, ville der have været indikationer på en personlig relation, og så havde det været en anden sag. Han sagde til Tiltalte 1, at det var nu, hun skulle fortælle det, hvis der var en personlig relation, da det kunne se dårligt ud, hvis der dukkede noget op om, at Tiltalte 1 og konsulenten

havde siddet på en café og drukket kaffe. Det var først i 2017, hvor han var stoppet i Myndighed, at han erfarede, at Tiltalte 1 havde arbejdet for Tiltalte 2. Hvis han havde fundet ud af hendes relation til Tiltalte 2, havde det været meget alvorligt for Tiltalte 1; dels at der havde været en relation ud over det faglige, dels at hun direkte adspurgt ikke havde fortalt om det.

Han arbejdede meget på dette tidspunkt; langt ud over 37 timer om ugen. Arbejdsmængden skyldtes dels omorganiseringen i Myndighed, dels ydre forhold som f.eks. Udeladt. Der var kolleger, der var bekymrede for, at Tiltalte 1 arbejdede så meget, men bekymringen gik på hendes helbred og ikke hendes resultater, som alle var tilfredse med. Hun var ekstremt pligtopfyldende og arbejdede også om aftenen og i weekenderne, hvilket går i en periode, men ikke permanent. Som han husker det, gik dette for sig i et halvt til et helt år. Det var før 2016, han havde en dialog med Tiltalte 1 om arbejdspress.

Personlige oplysninger

Tiltalte 2 har om sine personlige forhold forklaret supplerende, at hun er flyttet til en mindre lejlighed. Hun går til kontrol for Udeladt. Hun er endvidere blevet opereret flere gange i knæet og er for tiden dårligt gående efter et ankelbrud.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Tiltalte 1 er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 144 ved i perioden fra den 23. januar 2012 til den 20. maj 2015 som afdelingschef i Myndighed samtidig med, at hun varetog indgåelsen af aftaler med eksterne konsulenter for Myndighed at have modtaget selvstændige konsulentopgaver fra Tiltalte 2, for hvis udførelse hun fik betalt 790.250 kr. inkl. moms.

Tiltalte 2 er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 122 ved i perioden fra den 1. juli 2013 til den 20. maj 2015 i anledning af Tiltalte 1's varetagelse af aftaler med eksterne konsulenter for Myndighed at have tildelt Tiltalte 1 selvstændige konsulentopgaver, for hvilke hun betalte Tiltalte 1 304.375 kr. inkl. moms.

Anklagemyndigheden har oplyst, at det skyldes forældelse, at gerningsperioden for så vidt angår tiltalen mod Tiltalte 2 er kortere end gerningsperioden for så vidt angår Tiltalte 1.

Tiltalte 1 blev ansat som afdelingschef for Myndigheds Koncernservice i 2011. Tiltalte 1 tog kort efter sin ansættelse initiativ til at antage Tiltalte 2 og dennes Virksomhed ApS, som Tiltalte 1 kendte fra sin tidligere ansættelse i Arbejdsplads 1, til at udføre konsulentopgaver i forbindelse med en større omorganisering af Myndighed, der var blevet pålagt at gennemføre store besparelser. Tiltalte 2 fakturerede via Virksomhed ApS i perioden 2011-2015 Myndighed 8.545.341 kr. inkl. moms for forskellige konsulentopgaver. Landsretten lægger efter bevisførelsen til grund, at konsulentopgaverne i det væsentlige blev udført på foranledning af eller efter aftale med Tiltalte 1.

Det fremgår, at Tiltalte 2's virksomhed i samme periode overførte i alt 790.250 kr. til Tiltalte 1's Virksomhed 2. De tiltalte har samstemmende forklaret, at alle overførsler vedrører konsulentopgaver, som Tiltalte 1 udførte for Tiltalte 2 for et honorar på 1.000 kr. i timen.

Antagelsen af Tiltalte 2 til at udføre konsulentopgaver for Myndighed skete uden for-udgående udbud, og det fremgår, at Myndigheds anvendelse af Tiltalte 2 og andre eksterne konsulenter har været genstand for undersøgelse af Kammeradvokaten og PWC, herunder i forhold til spørgsmål om overholdelse af udbudsreglerne. Anklagemyndigheden har ikke gjort gældende, at der har været noget at udsætte på de pågældende konsulent-ydelser i forhold til pris eller kvalitet, eller at udbudsreglerne har været overtrådt.

Der blev ikke udfærdiget en kontrakt for Tiltalte 1's arbejde for Tiltalte 2's Virksomhed ApS, ligesom der kun i meget begrænset omfang er fremlagt mails, regnskaber eller anden skriftlig dokumentation, der belyser karakteren af det udførte arbejde. Der er alene fremlagt fakturaer for en del af arbejdet, idet de tiltalte har forklaret, at de resterende fakturaer ikke er i behold. Af de fremlagte fakturaer fremgår, at der har været tale om forskelligartede opgaver vedrørende navnlig bistand til Tiltalte 2's arbejde for forskellige teleselskaber. Der er i en række tilfælde fremlagt indbyrdes uoverensstemmende udgaver af fakturaer, og Tiltalte 1 og Tiltalte 2 har forklaret nærmere herom. Forklaringerne forekommer imidlertid mindre troværdige, også henset til de tiltaltes forklaringer om, at de alene havde en professionel relation. Den mangelfulde dokumentation og forklaringerne om de uoverensstemmende fakturaer udgør ikke i sig selv et til domfældelse i en straffesag tilstrækkeligt bevis for, at Tiltalte 1 ikke har udført arbejde i det oply-

ste omfang, men må indgå i den samlede vurdering, hvorefter arbejdet på en række punkter afveg fra sædvanlig bibeskæftigelse mod et passende vederlag.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at Tiltalte 1's timeløn på 1.000 kr. ikke var markedskonform. Anklagemyndigheden har ikke ført nærmere bevis herfor, men har hen-vist til en almindelig bedømmelse af arbejdets karakter, således som det fremgår af fakture-ringen og de afgivne forklaringer.

Forsvarerne har heroverfor gjort gældende, at anklagemyndigheden ikke har løftet sin be-visbyrde for, at timeprisen skulle have været for høj, og at Tiltalte 1 gennem sin ud-dannelse og arbejde utvivlsomt besad de nødvendige kompetencer.

Landsretten finder ikke grundlag for at anse en timebetaling på 1.000 kr. med tillæg af moms for en i sig selv usædvanlig honorering af kvalificerede arbejdsopgaver for en per-son med Tiltalte 1's uddannelsesmæssige og professionelle erfaring. Det må efter be-visførelsen om arbejdets karakter dog lægges til grund, at der var tale om mangeartede opgaver uden for Tiltalte 1's sædvanlige professionelle kompetenceområder, og hvor-under i hvert fald en del var trivielle og rutineprægede. De tiltalte har således forklaret, at Tiltalte 1 bl.a. bistod med forberedelse af Tiltalte 2's personalekurser og herun-der foretog gennemlytning, transskribering og kommentering af udvalgte kundesamtaler, udarbejdede og pakkede kursusmapper og planlagde et orienteringsløb. Tiltalte 2 har om opgaverne forklaret bl.a., at arbejdet var ensformigt og efter et skema. Henset hertil, og til at der var tale om en betydelig mængde opgaver over flere år, findes den skete honore-ring at indeholde et vist gaveelement.

Anklagemyndigheden har videre gjort gældende, at Tiltalte 1 ved at have tildelt Tiltalte 2 opgaver for Myndighed samtidig med, at hun i hemmelighed har arbejdet for Tiltalte 2, hvorved de tiltalte har indgået i et gensidigt økonomisk ”forsørgelsesfor-hold ” præget af personlige gentjenester, i sig selv må anses for at have modtaget en ”anden fordel ” fra Tiltalte 2 i straffelovens §§ 122 og 144 ’ s forstand.

Forsvarerne har heroverfor gjort gældende, at forholdet, om end civilretligt dadelværdigt i henhold til f.eks. ansættelsesretten, ikke konstituerer en strafbar ”anden fordel” . Der er ikke tale om en overtrædelse af straffeloven.

Landsretten bemærker for så vidt angår forståelsen af udtrykket ”anden fordel” i straffelovens § 122 og § 144, at udtrykket efter sin ordlyd er bredt og således ikke kun omfatter en økonomisk fordel, men også f.eks. tilsagn om personlige gentjenester (Forarbejderne til bestemmelsen i LSF 15 1999/1 side 33 og samme i Kommenteret Straffelov, Speciel del, 12. udg., 2022 ved Thomas Elholm m.fl., side 121 og 190), eller fremme af modtagerens interesser i ansættelsesmæssige eller organisatoriske sammenhænge (Forbrydelser og andre strafbare forhold ved Jørn Vestergaard 1. udg. 2009 side 71, 2. udg. 2013 side 71 og 3. udg. 2018, side 80).

Det centrale i bestemmelserne er at undgå risiko for, at uvedkommende hensyn, her i form af fordelene, får indflydelse på tjenestens udøvelse.

Efter de foreliggende registreringer af Tiltalte 1's arbejdstid hos Myndighed må det lægges til grund, at Tiltalte 1 arbejdede langt ud over normal arbejdstid i sin stilling som afdelingsleder i Myndighed – også selv om en sådan stilling i sig selv må antages at indebære betydeligt merarbejde. Den ekstreme arbejdsindsats støttes af forklaringerne fra hendes chefer, Vidne 2 og Vidne 1.

I sin stilling hos Myndighed tjente Tiltalte 1 omkring 1 mio. kr. årligt. Hun har forklaret, at hun ikke manglede penge, men at hun accepterede at arbejde for Tiltalte 2, fordi hun fandt det spændende og godt kunne tænke sig på et tidspunkt at blive selvstændig. Hendes timeløn blev – uden videre – fastsat af Tiltalte 2 til 1.000 kr.

Landsretten finder, at Tiltalte 1 ved, trods levering af en ekstrem arbejdsindsats i sin stilling hos Myndighed, at acceptere arbejdet for Tiltalte 2, må have anset dette for attraktivt, således som hun også selv har forklaret, og at hun derved, uanset sin arbejdsindsats for Tiltalte 2, har modtaget ”en anden fordel”, og at hun må have indset dette. Landsretten bemærker vedrørende forsætsvurderingen, at Tiltalte 1 holdt sin forbindelse til Tiltalte 2 skjult for Myndighed også på direkte forespørgsel, da pressen begyndte at skrive om sagen.

Landsretten bemærker endvidere, at Tiltalte 1 har forklaret, at Tiltalte 2 tilbød hende arbejdet, fordi Tiltalte 2 på grund af omfanget af sine egne arbejdsopgaver for bl.a. Myndighed ikke længere egenhændigt kunne nå at varetage disse. I 2012, hvor Tiltalte 2 havde en meget høj indtjening fra Myndighed, havde Tiltalte 1 også en høj

indtjening hos Tiltalte 2, mens indtjeningen i 2013 til 2015, hvor Tiltalte 2 havde en mindre indtjening hos Myndighed, ligeledes var på et lavere niveau. Dette understøtter, at der var en direkte sammenhæng mellem Tiltalte 2's fortsatte tildeling af opgaver for Myndighed, som Tiltalte 1 havde en betydelig og reelt afgørende indflydelse på, og Tiltalte 1's arbejde for Tiltalte 2. Landsretten finder, at den løbende gensidige tildeling af arbejdsopgaver mellem de tiltalte i høj grad var egnet til at påvirke Tiltalte 1's uvildighed i sin tjenestevaretagelse i Myndighed. Det er netop sådanne situationer §§ 122 og 144 skal modvirke.

Landsretten finder af disse grunde, at Tiltalte 1 er skyldig efter anklageskriftet. Det bemærkes i den forbindelse, at det anførte modtagne beløb indeholder moms, og at Tiltalte 1 har afregnet momsen til skattevæsenet. Tiltalte 1 har således gennem sin Virksomhed 2, efter fradrag af momsen modtaget 632.200 kr.

Ved vurderingen af Tiltalte 2's forhold er det centrale, at hun i gerningsperioden har haft en ganske betydelig indtjening i sin konsulentvirksomhed på opgaver for Myndighed, og at hun løbende tilbød Tiltalte 1, der i kraft af sin stilling hos Myndighed som an-ført havde afgørende indflydelse på tildelingen af opgaver til hendes virksomhed, at arbej-de for sig under betingelser, som må anses for fordelagtige for Tiltalte 1, herunder i et vist omfang med hensyn til timeprisen, og at hun må have indset dette.

Landsretten finder således, at Tiltalte 2 har tilbudt Tiltalte 1 arbejdet for at sikre en velvillig tjenstlig holdning og således en fortsat tildeling af opgaver for Myndighed.

Landsretten finder af disse grunde, at Tiltalte 2 er skyldig efter anklageskriftet.

Strafudmåling

Straffen for Tiltalte 1 fastsættes efter straffelovens § 144 til fængsel i 8 måneder. Landsretten har herved lagt vægt på forholdets karakter og omfang, herunder at Tiltalte 1 var en højtstående embedsmand med vidtgående dispositionsbeføjelser, gerningstidens længde, og de involverede værdier, og i den forbindelse at det må lægges til grund, at Tiltalte 1 har ydet arbejde for de timer, hun har faktureret. Der er endvidere lagt vægt på, at anklagemyndigheden ikke har gjort gældende, at der har været noget at udsætte på de af Tiltalte 2 leverede konsulenttydelser i forhold til pris eller kvalitet, eller at udbuds-reglerne har været overtrådt.

Straffen for Tiltalte 2 fastsættes efter straffelovens § 122.

Fem voterende finder, at straffen skal udmåles til fængsel i 6 måneder. Disse voterende har herved lagt vægt på forholdets karakter og omfang, gerningsperiodens længde og de involverede værdier.

En voterende finder, at straffen skal udmåles til fængsel i 4 måneder. Denne voterende har, også henset til strafudmålingen for Tiltalte 1, tillagt den kortere gerningsperiode og de involverede værdier større betydning.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at Tiltalte 2 straffes med fængsel i 6 måneder.

Overtrædelse af straffelovens § 122 og § 144 skal som udgangspunkt straffes med ubetinget fængsel.

Under hensyn til Tiltalte 1's personlige forhold, den tid, der er gået, siden de strafbare forhold blev begået, og sagsbehandlingstidens længde finder landsretten det undtagelsesvis forsvarligt i medfør af straffelovens § 58, stk. 1, at bestemme, at to måneder af straffen skal fuldbyrdes, mens dommen i øvrigt gøres betinget på vilkår som nedenfor bestemt.

Under hensyn til Tiltalte 2's personlige forhold, herunder hendes alder, den tid, der er gået, siden de strafbare forhold blev begået, og sagsbehandlingstidens længde finder landsretten det undtagelsesvis upåkrævet, at fængselsstraffen kommer til fuldbyrdelse. Fuldbyrdelsen udsættes derfor og bortfalder ved prøvetidens udløb i medfør af straffelovens § 56 som nedenfor bestemt.

Vedrørende konfiskationspåstanden bemærker landsretten, at anklagemyndigheden ikke har ført noget nærmere bevis for omfanget af den økonomiske fordel, som Tiltalte 1 har haft, når henses til det arbejde, som det må lægges til grund, at hun har ydet for Tiltalte 2.

Landsretten finder efter arbejdsopgavernes karakter, således som de er beskrevet i faktura-er, og efter de tiltaltes forklaringer, at der skønsmæssigt skal konfiskeres 150.000 kr. hos Tiltalte 1 som udbytte, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte 1 straffes med fængsel i 8 måneder.

Fuldbyrdelsen af 6 måneder af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år fra dato på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

Tiltalte 2 straffes med fængsel i 6 måneder.

Fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år fra dato på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

Hos Tiltalte 1 konfiskeres 150.000 kr.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for begge retter.

(Sign.)